

лѣзнь, и плащалъ неизвѣжно найтѣжкѣмъ дѣлѣмъ чрезъ живота си. Нѣ както Адамъ най първенъ отъ сичкыты человекѣци е сзгрѣшилъ, тѣи трѣбваше пакъ Адамъ най напредъ преди сичкыты человекѣци да умре; нѣ при сичко това най напредъ отъ сичкыты, и отъ самаго Адама е умрѣлъ праведный, и невинный Авель, убитъ отъ завистливѣмъ си братъ Каина. Нѣ не бѣше ли праведно, както отъ Адама е начинялъ грѣхътъ, отъ Адама да начне и смъртъ-та? Нѣ отъ Авеля? Слышате ли, сѣкое царство тогызѣ е цѣло и здраво, когато е основано на правдата. Когато царѣва правдата, и началството на царството е извѣстно, и трамнѣето на царството е вѣчно; на противъ, царството е много неизвѣстно, когато е неправедно, и е много маловременно, когато е насилственно. Когато начне отъ неправдата, началството мѣ е опасно, и кога сѣмъ крѣпи сѣмъ насилѣ, то е на близо до скончанѣето си; естественно неправедното сѣмъ неисправлява, насилственното не пребывае. Видѣте сега высокото дѣло на человекѣколюбнѣмъ промыслѣ Божѣи. Богъ похѣстилъ, та не умрѣлъ напредъ Адамъ, който былъ пръвъ сзгрѣшилъ, (както го изиквала правдата), нѣ умрѣлъ напредъ невинный Авель; тѣка Адовото царствѣе начиняло отъ неправдата, за да има началството си вѣдственно. Не само е умрѣлъ напредъ невинный Авель, нѣ е умрѣлъ не отъ естествена смъртъ, но отъ смъртъ насилственна, убитъ отъ брата си; тѣка царството на смъртъ-та, което начиняло отъ неправдата, имало оцѣ и насилѣето за сздѣжники, за да бѣде близо до свѣршванѣето. Слѣдователно смъртъ-та сѣмъ възцарила въз сѣмъта сѣмъ едно царство и неправедно, за да бѣде неизвѣстно, и насилственно, за да бѣде маловременно; това е тѣлкованѣе на великый Атанасѣмъ въз шестдесѣтъ и първыи въпросо-отвѣтъ: „Аще бы Адамъ первъ скончалъ сѣмъ, силное бы смѣрть ѡснованѣе имѣла ѣкѣмъ первъ согрѣшившаго воспрѣемши; но ѣкѣмъ ѡна неправеднѣмъ вѣеннаго прѣжде воспрѣла, сегѣмъ ради поползновѣнно, ѣмъ гнѣло имѣетъ свое царствѣе.“ Отъ самото начало сѣмъ е видѣло, че смъртъ-та, ако и да е была мѣжчителъ, не е имала надъ человекѣчкѣмъ родѣмъ царствѣето си самовластно. Извѣгнѣлъ былъ изъ рѣцѣтъ ѣмъ Енохъ, който сѣмъ пренеслъ живъ; извѣгнѣлъ былъ Илѣмъ, който сѣмъ огненна колесница възлѣзлъ на небо, и сѣмъ щѣмътъмъ освободилъ отъ мѣжчителството на смъртъ-та сынѣтъмъ на серептанката, а ученикѣтъмъ неговѣмъ Елисей, сы-